

הוא מתבטא במיבנה התקציב. בזה מדובר, ולא בכספים שסיבסד זה עולה! עם סדרה עדיפיות זה אין להשיג לים, כי הממשלה לא עשתה מזמן דבר יותר טוב, גם מבחינה חברתית וגם מבחינה הכלכלית, מי אשר להשאיר את סיבסוד המזון עז כנו.

בכל הכתבים שלי הייתי נגד ביטול הסיבסוד למוצרי יסוד, וטוב שהדבר סוף סוף מקבל גושפנקה רשמית. הסיסמה "לסבסד את הנצרך", ולא את המיצר, אין לה כל משמעות כאשר השכר ה"ממוצע במשק הוא בגבול — או מתחת לגבול — של קו־העוני, לפי החשבונות של הביטוח הלאומי ומישרד-העבודה והרווחה. לגבי "הנצרך" דרושה עליית שכר, ולא סיבסוד. אך על זה אין מדברים, אלא על עליית קצבות הילדים והוקנים. הדבר יאט את עליית-המדד.

כלכלנית אלכסנדרה מיעוט זוכה, רוב מפסיד

האטה זו תחסוך לממשלה כסף, שיספיק כפי לנסות חלק מהסכום הדרוש לקיומן של הסובסידיות. מילבד זה, בתקציב ה"ממשלה ל-1979 יש 12 מיליארד לירות ל"סיבסוד האשראי, דבר שבוטל, לפי החלטות הממשלה, ולכן יכול סכום זה לעבור לכיסוי הסובסידיות ומוצרי יסוד. אין צורך להדפיס כספים במיסגרת התקציב הנוכחי. ומה יהיה עם קיצוץ ה"האם השארת הסובסידיות עז כנו תדרוש קיצוץ בשרותים? כי שום אופן לא, אם הקיצוץ בתקציב בים ייעשה דרך הפיקוח על מחירי התקציב, כפי שהוצע בסעיף קודם. ההשפעה החיובית והאנטי-אינפלציונית ביותר של הגברת הסובסידיות על המוצרים הבסיסיים היא השפעתו החיובית על חלוקת ההכנסות, ביגלל זה הופכת חלוקת ההכנסות דרך תקציב-הממשלה שיוויונית יותר, ולכן התקציב אינפלציוני פחות.

ביצועה המוצלח של הגדלת הכיב"מדינות דורש פיקוח על מחירי המוצרים המסובסדים, כדי שהסובסידיות לא ייש" ארו בכיסו המתוחכים, אלא יעברו אל הציבור. הוא גם קשור בפיקוח כללי על מחירי התקציב, כפי שהוצע לעיל. פיקוח זה יאפשר כשלעצמו חלוקת-הכנסות צדקת ואנטי-אינפלציונית יותר, באמצעות התקציב, והוא גם יאפשר דברים נוספים בכיוון זה, כגון הגדלת הסובסידיות ל"מוצרי-היסוד.

(המשך מעמוד 17)

ידאגו כבר הירידות בהכנסות שיווצרו כתוצאה מן הירידות ההתחלתיות במחירי תקציב.

עד כאן ההצעה הראשונה האומרת מה עלינו לעשות כדי לבלום את האינפלציה, ולא על גבם של השכירים ומיעוטי-היכנסות. לת, דבר שאינו מצליח ממילא.

בניגוד לאמונה הכלכלית הנפוצה מאד, לא הגודל של תקציב הממשלה הוא הגורם לאינפלציה (את הפרופ' אסף רזין פוטר רן מפני שהוא דגל באמונה זו. לצערי, אין זה אומר עדיין שהממשלה ויתרה על העמדה הזאת).

גם הגודל של הגרעון בתקציב אינו גורם לכך. בתקציב המערב-גרמני יש גרעון עצום, ואין שום אינפלציה.

התקציב הוא אינפלציוני כאשר הוא מהווה מכשיר לחלוקת הכנסות בלתי-שיוויוניות. כאשר הוא מעביר הכנסות מרוב האוכלוסיה, שהיא שכירה, אל המיעוט בה.

כך הזרים התקציב של 1978, למשל, 12 מיליארד לירות לכיסיהם של 100 אלף עובדי-הממשלה. לעומת זאת, לפי החשבון של המכון למחקר כלכלי וחברתי של ההסתדרות, הזרים תקציב זה 25 מיליארד לירות אל כיוסיהם של כמה אלפי לא-שכירים, באמצעות סיבסוד ההון. נוסף על כך הזרים התקציב 50 מיליארד ל" לכיסיהם של ספקי-הממשלה, וחלק גדול מזה היה רווח אינפלציוני. ואילו לסיבסוד המוצרים הבסיסיים הוצאו רק 7.8 מיליארד לירות. כל זה קורה כאשר רוב הממנים של התקציב — משלמי-המיסים — הם שכירים!

התקציב של הממשלה הפך גורם אינפלציוני לא בשל גודלו, אלא מפני שאיפשר למיעוט בחברה לעשות על השכונות רווחים בשיעור רב גדולים.

לבטל את

הביטול

אן אנו עוברים למערכת השנייה של ביצוע תוכנית-החומש של הממשלה.

המערכת הראשונה היתה קבלת תוכניתו של הפרופ' אסף רזין. במערכת השנייה פוטרו אותו, וביטלו את ביטול הסובסידיות למוצרי-היסוד, לא לפי דרישת ההסתדרות אלא לפי דרישתו של ראש-הממשלה בכבודו ובעצמו.

לשמע הדברים האלה, נפלה פאניקה גדולה על כל מרכיביה של הכלכלה המוסדת שלנו. פקדי-האוצר הכריזו על אבל לאומי (אולי צריכים לפטר איתם?). באומנם שיום זה הוא "יום עצוב לכלי כלה הישראלית". באמת מצאו להם על מה להתאבל.

נגיד בנק ישראל פנה אל כל כלי-התיקשורת, כדי להתריע על האסונות שימשמשו ויתרחשו עלינו דווקא בעיקבות סיבסוד המזון — וזאת למרות שהוא הכריז רק לפני שבועיים, בראיון שנתן ל"ידיעות אחרונות, שלו לא איכפת מאיזה שיכבה לוקחים את כוח-הקנייה לשם ה"מלחמה באינפלציה, אם מבעלי-היכולת או ממעוטי-היכולת, כי זו שאלה פוליטית גרידא, ולא שאלה כלכלית. אך נראה שלפי הנגידי, בכל זאת טוב לכלכלה אם פוגעים דווקא בכוח-הקנייה של רוב קוני הלחם והחלב.

נביאי ביטול הסובסידיות למזון אינם חוסכים דמיון מזתאר לנו את עתידנו השחור משחור, אם דבר זה לא יבוצע — כאילו המדיניות של עדייה מתמדת במחירי המוצרים הבסיסיים הסכנו מאיתנו את האינפלציה!

באמת קשה להבין את זעקות-השבר האלה. הרי אצלנו יש כסף לכל דבר. מיליארדים ועשרות מיליארדים להקמת ההתחליות, וגם עבור הפיזויים כאשר מורידים אותן. לעשרות מיליארדים ל"שנה, בעיקבות העלייה במדד, עבור בעלי "הצמודים", שביניהם מיעוטי-היכולת הם מיעוט. 45 מיליארד לירות תעביר הממשלה השנה לבעלי-החוב שלה בארץ, ואילו הסובסידיות, לפי החשבון של האוצר, לא יירשו אפילו את חצי הסכום הזה.

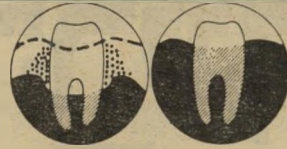
אין זאת אלא שרווחת השכבות שרוב משכורתן יוצא למזון, עומדת במקום ה"אחרון בסדרה-עדיפיות הלאומי, כפי ש-

טילאק

להסרת כתמי ניקוטין,

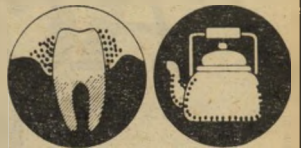
קפה, תה ואבן שן

הוכח כי מרבית משחות השיניים הנודעות בעולם מכילות חמרי ליטוש גורמים לבלאי השיניים על ידי חריצתן, מאידך טילאק השאיר את השיניים לאחר צחצוח ממושך ללא רופי וחריץ.

האם אפשר להפטר מאבן השן?

כן בהחלט! אך בזהירות, ללא חמרי ליטוש החורצים את השן. טילאק מכיל סודיום בנוואט המרכך את אבן השן וממיס אותה. לאחר פעולת הריכוך מסיר המרכיב החשוב לוליט את אבן השן, בעזרת מברשת השיניים. טילאק מכיל גם ממיס מיוחד להורדת כתמי ניקוטין.

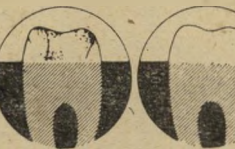

מהי אבן השן?

בדומה למשקע האבן שבקומקום, מתכסות שינינו באבן השן שמקורה ברירי הפה.

מדוע אבן השן מזיקה?

אבן השן נקבובית ולכן סופגת שאריות מזון, כתמי טבק, תה וקפה. השיניים נעשות כהות ומכוערות וחיידק העששת (רקבון) מתפתח במהירות. אבן השן חודרת אל מתחת לחניכיים — חושפת את צואר השן — מחלישה את השן ובמקרים קיצוניים השיניים עלולות לנשור.

האם השימוש היום יומי בטילאק בטוח?

כן בהחלט! במחקרים אשר נעשו בשוודיה ובארה"ב

שימוש יום יומי במשחת שיניים טילאק מבטיח שיניים בריאות ולבנות ושומר על אמול השן לאורך ימים, להשיג בכתו מרקחת, פרפורמיות, כתי כל-ב, ורשתות שווק.

Teelak

הדרך הקצרה והבטוחה לשיניים לבנות

דיסקו בע"מ